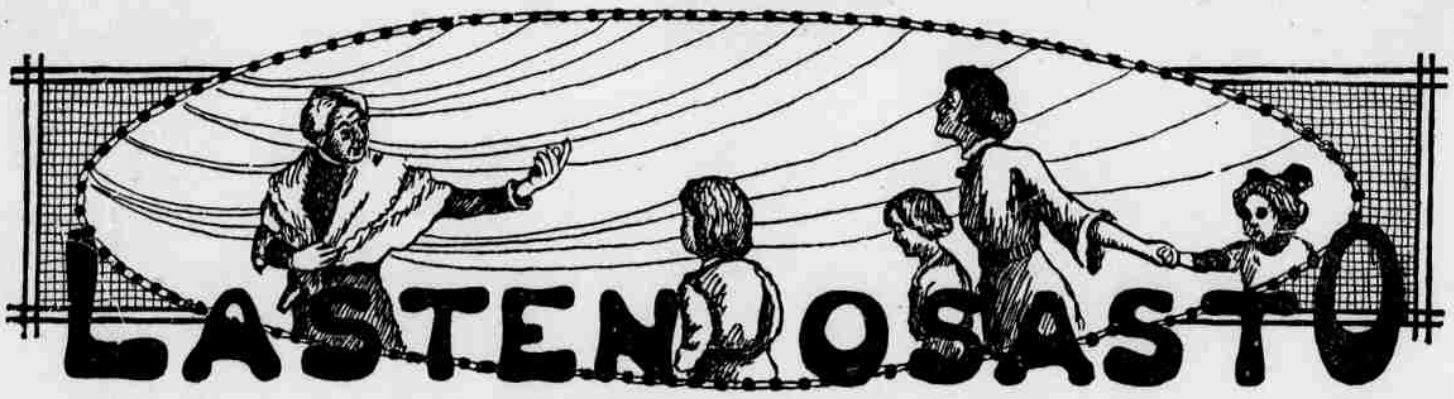

ASTORIA, ORE.

Rakas Selma-tätti:— Olen usein ajatellut kirjoittaa Toverittaren lastenosastoon, mutta siitä ei ole koskaan tullut valmista. Nyt kun tulin valituksi ihanneliiton viralliseksi kirjeenvaihtajaksi, niin samalla tulee omakin aikomukseni toteutetuksi.

Meidän ihanneliittomme toiminta on pitkän aikaa ollut kovin laimeaa. Eipä edes sunnuntai kouluun ole saatu lapsia kokoontumaan, vaikka opettajat määrättyinä aikoina ovat olleet haalilla odottamassa. En tiedä missä lienee syy tuohon välinpitämättömyyteen. Minä uskon ja olen niin kuullut vanhempainkin henkilöiden sanovan, että **jos lasten vanhemmat ymmärtäisivät ihanneliiton ja sosialistisen sunnuntaikoulun merkityksen, niin he varmaankin lähettäisivät sinne lapsensa. Ja jos lapset tulevat sinne kerran, niin tulevat he silloin useamminkin, sillä niin innostavaa ja mielenkiintoista on kaikki mitä siellä opetetaan ja tehdään.**

Nyt kun osasto valitsi meille yhden opettajan lisää, niin on toimintamme vähän vilkastunut. Kahtena viime sunnuntaina kokoontui lapsia noin kolmisenkymmentä. (Se ei ole kyllä paljon näin suurella suomalaisastuksella.)

Viime sunnuntaina (toukok. 28 p.) pidettin koulun jälkeen ihanneliiton kokous, joka oli enmäinen laatuaan, kun kokouksen virkailijatkin valittiin lapsista. Niinpä pääsi puheenjohtajan paikalle kökötämään Frans Seaborg aivan kuin suuretkin miehet ja kirjuriksi valittiin Ilona Tolppi. Monta tärkeätä asiaa siinä kokouksessa pohdittiin. M.m. keskusteltiin siitä, miten saataisiin enemmän lapsia liittymään ihanneliittoon ja päätökseksi tuli, että valitaan kolme tupa-agitaattoria, jotka käyvät asunnoissa kehottamassa vanhempia lähettämään lapsiaan ihanneliiton kokouksiin ja kouluun. Valituksi tähän toimeen tulivat Kalle Kerttula, Svenson ja L. Järvinen.

Päätettiin harjoitella lasten näytöskappale ja näytellään se osaston iltamissa. Kappaleen harjotuksille hommaaminen jätettiin kolmihenkiselle komitealle, johon tulivat Uno Niemi, John Järvinen ja Svenson.

Koska opettajamme ovat selittäneet että lastenkin toiminta ihanneliitossa ja sunnuntaikoulussa tähtää siihen samaan korkeaan päämaaliin, mihin aikuistenkin ihmisten sosialistinen työ, nim. tiedonvalon kautta veljeyteen ja vapauteen, niin luulisi kaikkien lasten siihen toimintaan innolla yhtyvän.

HELMI KONTTAS.

MONESSEN, PA.

Arvoisa Selma-tätti:— Nyt taas kirjoitan muutaman rivin asioistamme. Toukok. 21 p. menimme me ihanneliiton lapset, joilla oli ohjelmaa harjoiteltuna, Daisytowniin pitämään illanvieton siellä. Olivat hommanneet siellä pätväksi piknekin ja kun me pääsimme sinne, niin oli jo piknikki alkanut. Meillä oli erittäin hauskaa mennessä, kun automobiili, jolla menimme oli aivan täynnä kukkia, jolta saimme matkalla. Me lauloimme lauluja koko matkan.

Kun saavuimme piknikkipaikalle, niin siellä vasta hauskaa oli, saimme syödä ja juoda mitä ikinä halusimme ja toiset maksoivat edestämme.

Sitten illalla mentiin haalille, jossa me esitimme ohjelmamme: soittoa, runoja, kupletteja, lauluja, kertomuksia ja näytöskappale "Onnen tie" sekä kuvaelma "Köyhän lapsi" ja toinen kuvaelma "Vuori tuolla kaukana metsässä" ja lopuksi esitettiin "Punalippumarssi". Kaikki ohjelma sujui tavallisen hyvin.

Toivomme, että daisytownilaiset olivat tyytyväisiä ja että se innostaisi heitäkin, että rupeaisivat toimimaan hyvin ripeästi, sillä me kun pieninä opimme tuntemaan sosialismia, niin me aikuisinakin stten voimme auttaa sosialismia eteenpäin.

Sitten kun me lähdimme Daisytownista puoli kymmenen aikaan illalla, niin oli aivan pimeä, mutta siitä huolimatta oli meillä kovin hauskaa, sillä taas lauloimme melkein koko matkan. Kello yhden aikaan saavuimme kotiin ja matka meni kaikin puolin hyvin.

Täällä Monessenissa oli toukok. 28 p. koulun lopettajaiset, jossa esitettiin runoja, lauluja, kertomuksia ja kaksi paljon merkitsevää näytöskappaletta: "Kunnan elätti" ja "Vainoa".

Ei minulla ole tällä kertaa paljon kirjoittamista, mutta kirjoitan aina joskus meidän hommista, että jotkut jotka eivät muuten ole kovin halukkaita hommaamaan sosialismin eteen, saisivat tästä innostusta ja perustaisivat ihanneliiton ja sen kautta saisivat lapset oppia oikean maailmankatsomuksen.

Minä näin Selma-tädin kuvan Lasten Keväässä ja tykkäsin nähdä tädin kasvoista kasvoihin.

Terveisiä kaikille Toverittaren lukijoille.

Toverillisesti,

TYYNE MÄKELÄ.

Sirkan päätös

Kirj. Miilia.

Sirkka oli viisivuotias tytön tyllerö, harvinaisen järkevä ikäisekseen. Erittäinkin oli Sirkka nimensä kaltainen, oikea luonnosta eläjä. Kun herttainen kevätaurinko sulatti lumen mäen rinteestä, oli Sirkka ensimäinen luonnontutkija.

Ku.. vihreät ruohon lehdet pilkistivät esiin, kun pienet kesästä eläjät alkoivat ilosta hyristä auringonpaisteessa ja kun ahkerat muurahaiset kilvan kiidättivät kevään ensiantimia pesäänsä tulevan talven varalle, niin herätti tämä kaikki pienissä aivoissa utelaisuutta. Sisääntullessa oli Sirkalla aina joku uusi kysymys äidille, mikä äidin tuli hänelle selittää.

Kun lumi suli kaikialla, nurmi alkoi vihannoda, puut pukeutuivat vihreään kesäpukuunsa ja kukkiakin ilmestyi kaikkialla, kas silloin oli Sirkan ilo rajaton. Aamulla varhain pyysi Sirkka äiditään lupaa mennä ulos. Toisinaan äiti esti, sanoen:

"Ei vielä, lapseni, ilma on liian kostea".

Silloin meni Sirkka katselemaan ulos ikkunasta ja vähän väliä hän huudahti:

"Tule äitikulta katsomaan miten kaunis perhonen lensi kukkaan! Päästä, äiti rakas, ulos. Sirkka tahtoo nähdä, miten perho suutelee kukkaa."

Kukapa olisi voinut estää pientä uteliasta tyttöänsä .

"Mene, rakkaani," lausui äiti.

Sirka ilosta ponnahti äidin kaulaan, suuteli häntä poskelle ja siten juoksi ulos vapaseen luontoon.

Eräänä aamuna kiintyi Sirkan huomio erityisesti mehiläisiin, joita oli satoja yhdessä parvessa, kilvan etsien mehevintä kukkaa, jonka sydämeen iskivät terävän nokkansa, imivät mehun kukan sydämestä ja lensivät pois jättäen kukan kulhtumaan. Näin ne jatkoivat hävitystyötään. Eivät jättäneet rauhaan hennointakaan kukkaa.

Sirkkaa kauhistutti. Hän juoksi mehiläislauman keskelle ja hätyytti niitä pois kukista, mutta yhä kiihkeämmin lensi tuo ryöstäjäparvi saaliinsa kimppuun, jopa uhkaili Sirkkaakin. Sirkan keväinen ilo muuttui sydäntä särkeväksi suruksi. Kauemmin ei Sirkka voinut katsella hävitystyötä, vaan itkien juoksi äitinsä luokse, painoi päänsä äidin rintaa vasten ja valitti:

"Miksi mehiläiset lentävät jokaisen kukan sydämeen, pöristen sitä kaivavat ja siten lentävät pois ja kukka näyttää sen jälkeen niin surulliselta?"

"Älä itke, Sirkkani," sanoi äiti. "Kuulehan kun selitän sinulle. Nykyinen järjestelmä on nurinkurinen. Voimakkaammat sortavat heikompia ja tämä mehiläisten menetely on sopiva esimerkki siitä. Mehiläiset ryöstävät viattomilta kukilta niiden sydänveren, josta tekevät hunajaa herkkusuiden syötäväksi. Nämä mehiläiset kuuluvat sille paronille, joka asuu tuolla suurella tiluksella. Se vanha harmaahapsinen vaari, jonka olet kartanossa nähnyt, hoitaa näitä mehiläisiä. Illalla hän kokoo ne siitä varten valmistettuihin pesiin, joissa mehiläiset tyhjentävät päivällä kootun kukkaisnesteeen säiliöihin. Aamulla auringon noustessa laskee vaari mehiläiset taas ulos keräämään uutta mehua ja siten alkaa uusi hävitystyö joka päivä. Vaari tekee tehtävänsä säännöllisesti, ollen työssä illalla aina viimeiseksi ja aamulla ensimäiseksi, josta työstään hän saa palkkaa vain viisikymmentä penniä päivässä. Paroni itse ei näe yhtään mitään vaivaa mehiläisistä ja kuitenkin hän nauttii kyllikseen hunajaa, vieläpä myy satojen markkojen edestä kesäisin hunajaa toisille herkkusuille, sillä ei kaikilla rikkailla ole itsellään mehiläisiä."

Sirkka kuunteli henkeään pidättäen. Äiti jatkoi:

"Nykyisessä yhteiskunnassamme on kapitalistiluoka aivan kuin mehiläisparvi sillä erotuksella vaan, että kapitalistit eivät tee yhtään mitään työtä, kuten mehiläiset. Rikkaat himoitsevat aina vaan lisää rikkauksia, mutta käyttävät köyhiä rikkauksien kerääjinä itselleen. Isäsi tekee työtä paroonille aamusta varhaisesta iltamyöhäseen, saaden niin vähän palkkaa, ettei saa edes jouluna syödäkseen niin hyvää ruokaa kuin paroonin koira saa syödä joka päivä. Paronilla on kaksitoista kauniisti sisustettua huonetta eikä ole väkeä muuta kuin koira kolmantena ja meidän täytyy mahtua tähän pieneen hökkeliin, vaikka meitä on viisi. Näin suuri ero on rikauden luojain ja rikauden omistajain välillä. Minä olen kertonut sinulle vain kotioloista, että paremmin ymmärtäisit. Kun kasvat isoksi niin sitten tulet ymmärtämään, että yli koko maapallon on samanlaisia kapitalisteja, sydänveren himoojia, kuten mehiläiset himoitsevat kukan mehua, keräten niitä niille, jotka maailman kaiken omistavat."

(Jatkoa kuudennella sivulla.)

MULLAN S. S O. OMPELUSEURAN
Kokoukset
pidetään joka torstai Suomi-Haalilla kello 8 j. p. p. Kaikki tervetulleita.

Jokaiselle Suomalaiselle lapselle
LASTEN KEVÄT '16
SE ON NYT VALMIS

Sellaista lahjaa kun on Lasten Kevät 1916., ei kukaan lapseltaan kiellä, jolla vaan on tilaisuus se ostaa. Se sisältää kauniita ja opettavaisia kertomuksia ja runoja sopivien kuvien kanssa, lasten näytelmiä, lasten leikkejä, vuorokeskusteluja, kuvia lasten pyhäkouluista ja Ihanneliitoista y m.
Kauniista ja sattuvasta kansikuvasta aina loppuvignettiin asti tulee tämä julkaisu varmaan miellyttämään sekä lapsia että aikuisia.
Tilauksenne voitte tehdä allaolevalla listalla.

TOVERITAR, Box 99, Astoria, Oregon

Allekirjottanut tilaa .....kpl. Lasten Kevättä 1916. Rahaa seuraa mukana .....

Nimi .....

Osote .....

.....